

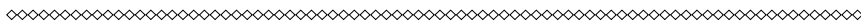
Зміст

Sapere vedere	3
Вступні слова.....	4
<i>Михайло Сидоржевський</i>	4
<i>Ольга Фещенко</i>	6
<i>Наталія Ненюк</i>	8
Розділ 1. <i>Українець, ти – сильний!</i>	11
Андрій Апаров.....	12
Василь Близнюк	16
Олександр Власенко	19
В'ячеслав Купрієнко	23
Дмитро Лінартович.....	30
Олександр Матушинський	34
Олександр Поворознюк.....	39
Анастасія Ющенко.....	43
Розділ 2. <i>Почуй же, плането, розстріляні села з містами!</i>	49
Василь Беспаленко.....	51
Надія Бондаренко	57
Світлана Бондаренко.....	61
Мар'яна Вацеба.....	65
Валентин Вашуленко	71
Юрій Власенко	76
Лідія Вождаєнко	80
Анна Ганжа-Швець.....	86
Олена Гнатюк	91
Володимир Грабовенко.....	96
Дар'я Григоренко	100
Олександр Гунько	103
Марія Дорошук	106
Ганна Дубицька.....	110
Євген Єльпітіфоров	114
Олександра Жукова.....	117
Ольга Іванюк	125

Ольга Киця.....	129
Анастасія Кригер	134
В'ячеслав Кучмистий	139
Михайло Ласкавий.....	142
Наталія Літош	149
Людмила Лубинець.....	153
Поліна Лучко	158
Віталій Марченко	164
Наталія Ненюк.....	169
Михайло Невідомський.....	176
Алла Нечепоренко.....	179
Олена Правдива.....	184
Альона Приходько.....	191
Вікторія Рибалка	197
Тетяна Семенченко	202
Оксана Слупська (Ошовська)	205
Ольга Феценко.....	210
Юлія Шатило.....	215
Ольга Шаравара	222
Валентина Чепурко	226
Ольга Чорна.....	230
Наталія Юрченко (Тетерська)	234

Sapere vedere

Віршів мереживо наблизить Перемогу!
Ми знаємо: слово – зброя, книга – щит,
Тому ми вибрали свою дорогу
І об'єднались, щоб у мирі жить!

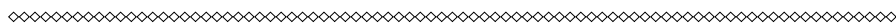
Ольга Фещенко

The lace of poetry will bring Victory closer!
We know that words are weapons, books are shields,
So we have chosen our own way
And united to live in peace!

Olga Feshchenko

Живі історії війни

Жити. Вірити. Любити.

Війна випробовує – немилосердно і жорстоко. Війна увійшла в життя, певно, кожного з нас, українців, – для когось як страшна трагедія, велике горе і смерть, а хтось переживає війну надзвичайним боєм у серці, натягнутими як струни нервами і безсонними, під акомпанемент вибухів і сирен повітряної тривоги, ночами.

У кожного з нас цей досвід, досвід війни, свій і глибоко особистісний. Ми не були готові сприйняти його, пустити його в свої серця, у свої душі, у свої життя. Але тепер мусимо з цим жити. І не просто жити як безсловесна трава, а – вірити в силу Добра, вірити, що правда на боці Світла. Бо без віри людина чахне, втрачає волю до життя... А ще – мусимо любити, попри все. Любити своїх рідних, близьких і дорогих для нас людей. Любити життя, хоч яким би жорстоким воно не було...

Ось саме про це – вірші з цієї книжки. Написані людьми, часто доволі далекими до літератури і високої поезії, ці вірші вражають незламною силою духу, потужною енергетикою Добра і Світла і вірою в нашу Перемогу.

Велика подяка шановній Ользі Феценко за її невтомний труд карбування на папері цього жорстокого досвіду війни. Велика подяка видавництву «Ліра-К» і його директору Віталію Зарицькому за долучення до цього важливого проєкту. Адже людська пам'ять – річ ненадійна. Завтра прийде новий день, а з ним нові миттєвості і враження від мінливої дійсності, за якими швидко забувається те, що боліло і чим переймалися сьогодні. А ось зафіксоване на папері залишається і буде прочитане нащадками, котрі колись житимуть у мирній, щасливій Україні.

Для Ольги Феценко у межах її проєкту «Живі історії війни» це вже п'ята книжка. На сторінках цих книжок – фактично новітня історія України у час смертельної для неї загрози очима, як казав один наш Президент, «маленьких українців». Хоча насправді саме

багато хто з таких «маленьких українців» постали титанами і героями в час випробування, в час страшної небезпеки, коли дикі варвари з фашистської росії прийшли на нашу землю, щоб убити нас. Стали безсмертними, віддавши свої життя за рідну землю...

Книжки, подібні до цієї, яку читач тримає в руках, сьогодні потрібні як ніколи.

Бо вони дають силу.

Силу для того щоб жити, вірити і любити.

*Михайло Сидоржевський,
голова Національної спілки письменників України*

Перша книга
«Живі історії війни»

Друга книга
«Живі історії війни»

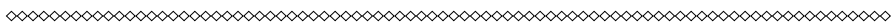
Збірка поезій
«Мереживо війни»

Книга «Пам'яті душі.
Іванківщина»

Маємо єднатися задня миру на землі!

Волонтерський соціально-культурний проєкт «Живі історії війни» спрямований на збереження історичної пам'яті українського народу, патріотичне виховання молоді та допомогу мало захищеним верствам населення і ЗСУ.

Над цим проєктом, як автор та його керівник, я розпочала роботу ще в квітні 2022 року. Саме цього року в рамках проєкту вийшла «Живі історії війни. Перша книга волонтера». Ще три – поетична збірка «Мереживо війни», спогади очевидців тимчасової окупації ворогом північно-східного регіону Київщини «Пам'ять душі. Іванківщина» та «Живі історії війни. Книга 2» – вийшли в 2023 році. Всі чотири книги були видані у видавництві Ліра-К та неодноразово презентовані як в Україні, так і за її межами – в Німеччині, Польщі, Литві.

Їх електронні варіанти дали змогу поширити ці видання в різні куточки світу. Адже правду про геноцидну війну в Україні мають знати всі. А росія – терорист № 1 – має понести належне покарання за свою політику та злочиння!

Я щаслива, що з друзями-однодумцями ми разом працюємо над втіленням у життя основної мети проєкту. Для цього, крім підготовки й видання книг, у червні 2022 року був створений БФ «Оберіг Відродження». Пишаюсь кожним учасником своєї команди!

Ідея створення п'ятої книги – «Мереживо Перемоги» – виникла у мене в м. Рокитне, на творчому заході, приуроченому ювілею дорогої мені людини – поетеси Наталії Ненюк, яка є активною учасницею проєкту. Фотографуючись з нею біля пам'ятника Т. Шевченку, ми тримали в руках книгу «Мереживо війни».

«Ось і благословив Кобзар на наступну книгу...» – подумала я в той момент.

Сьогодні ця книга перед вами, дорогі читачі. В ній наш творчий посил на Перемогу.

Її формат я свідомо робила так, аби була схожою на попередню збірку поезій – «Мереживо війни». Для мене важливо, щоб читач міг не тільки читати поетичні рядки, а ще й почути голос автора. Це стало можливим завдяки застосуванню QR-code, над чим плідно попрацювала учасниця ГО «Українська жіноча варта» Ірина Дубовик. Щиро вдячна нашій редакційній колегії, до якої долучилась наша землячка, волонтерка, членкиня Всеукраїнського Конгресу літераторів України, поетка та письменниця Олександра Жукова. Деякі автори зробили для презентації власного творчого здобутку коротенькі відео. Я безмежно вдячна кожному автору цієї збірки за довіру до мене як упорядниці та за творчий підхід до створення дуже змістовної і патріотичної книги!

У збірці представлені твори 47 авторів із різних куточків України. На прохання деяких з них ми залишили їх поетичні твори в авторській редакції.

Приємно і важливо, що серед авторів є воїни-захисники України. Честь і хвала кожному, хто бореться за нашу НЕЗАЛЕЖНІСТЬ!

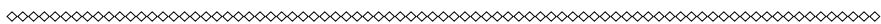
Поезії, доповнені символічно-філософськими малюнками відомого українського художника, мого хорошого друга Володимира Реброва, роблять цю книгу довершеною і, безперечно, мотиваційною для всіх, хто триматиме її в своїх руках.

Я завжди прагнула об'єднувати людей навколо важливих ідей. Зараз, як ніколи, ми маємо єднатися задля миру на Землі! Тому й народилися в мене такі рядки:

*Це «Мереживо Перемоги» об'єднало всіх нас,
Поетичний посил цей почують у світі.
Буде все Україна! Наші – Крим і Донбас,
Буде мирним небо і щасливими – діти!*

*Ольга Фещенко,
автор і керівник проекту
«Живі історії війни», упорядниця*

Якщо хочеш змінити світ – почни з себе

«Мереживо Перемоги» – це п'ята книга проекту письменниці-волонтерки Ольги Фещенко «Живі історії війни». Це збірник поезій 47 авторів із різних куточків України.

Сьогодні ми всі живемо в стані війни, болю, тривоги, неймовірних втрат найкращих синів та доньок України, які ціною свого життя дарують нам можливість жити, творити, мріяти та сподіватись... А вже ми, живі, маємо виткати мереживо перемоги не тільки на сторінках книги, а й в реальному житті.

У соціумі, в громаді, в родинах та особистому просторі кожна людина повинна взяти відповідальність за свої думки, слова, дії на себе. Про це наша книга. Кожен вірш певною мірою містить філософію життя, тому що наші випробування потребують підвищення рівня свідомості як особистої, так і соціальної.

Ми пишемо, доносимо, а чи нас чують та розуміють, чи всі поділяють наші цінності? Ні, але таких, які стають світлішими та чистішими душею, стає все більше.

Якщо хочеш змінити світ – почни з себе.

Кожний автор подає своє бачення цього світу, своє відчуття реальності через віршовані рядки... Коли я перечитую вірші декілька разів (навіть свої), кожного разу поміж рядків впливає нове бачення, інша глибина, якісь відкриття, що змінюють свідомість...

Кожен з нас бачить і відчуває своє в прочитаному вірші, але кожен автор закладає в свої твори особисту енергетику, емоції, швидкоплинність цього часу...

Війна дуже змінила людей. Я не хочу говорити в цій передмові про рашистів (ви прочитаєте це в багатьох віршах), бо вони – це ракова пухлина на Землі.

Я про Перемогу!

Воля, гідність, сумління, любов до рідної землі, родини, домівки, тварин і рослин – це про українців!

Я пишаюсь своїм народом, я люблю свою землю – вільну і простору! Я знаю, що перемога України є і буде! Ми побудуємо перший в світі новий соціальний устрій для того, щоб кожна людина була щасливою і жила в мирі! Ми проходимо це важке випробування з гідністю і варті найкращого сценарію розвитку нашої України!

Ось про що наші поезії. Читайте, перечитуйте, дивіться та слухайте QR-коди. Змінійте свою свідомість.

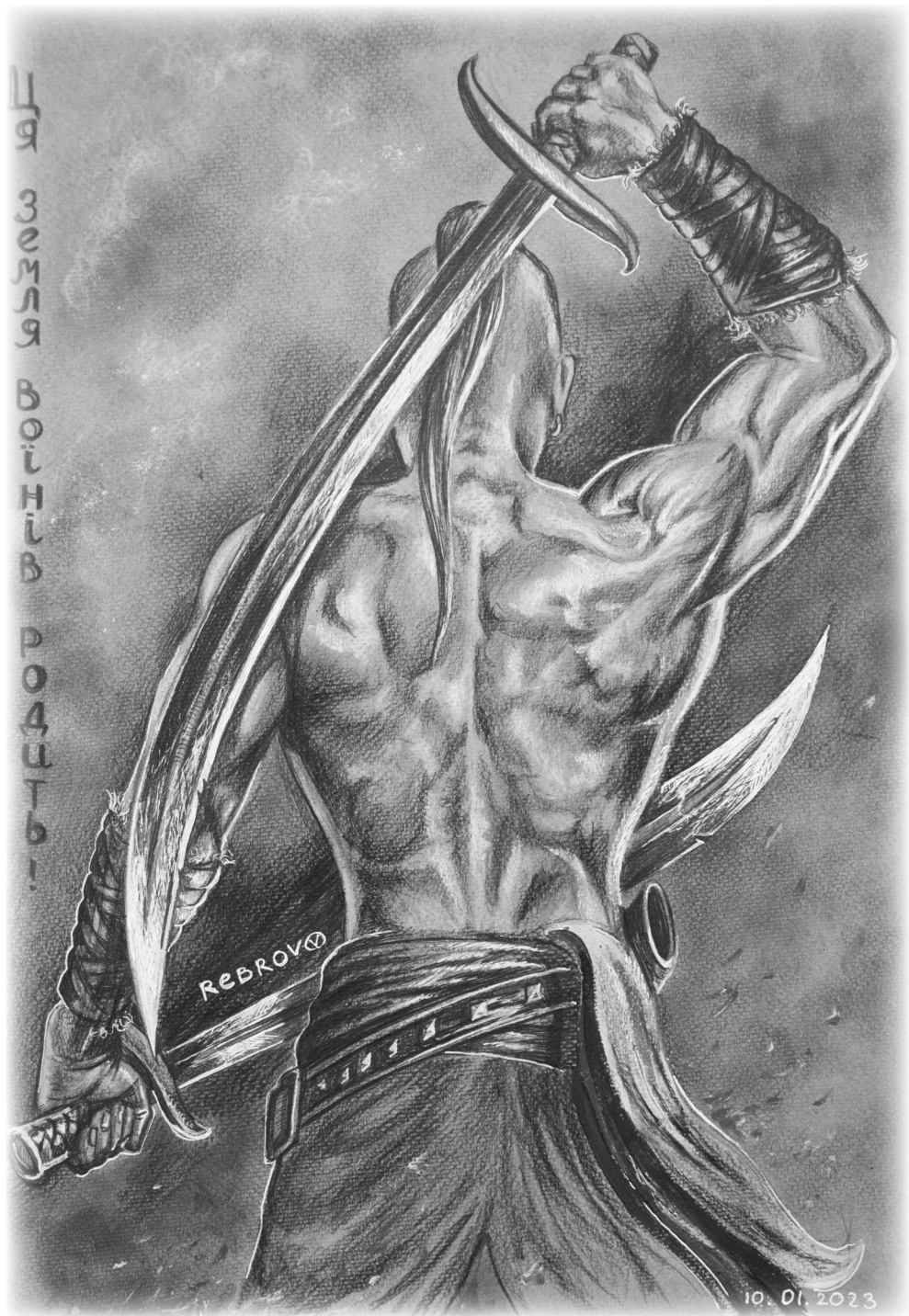
Дякую пані Ользі Фещенко та всій нашій команді за таку кропітку роботу, наповнену любов'ю та вірою в кожную людину, в нашу Україну!

Дякую ЗСУ за можливість жити та творити! Низькій уклін кожному захиснику та захисниці! Вічна пам'ять всім загиблим ...

Задля їх пам'яті ми всі повинні змінитись, знищити корупцію, відновити віру в чесність, стати чесними та гідними нашого світлого майбутнього, нашої перемоги над рашистами, силами зла та всім сміттячком, яке ще є на наших теренах.

Разом до перемоги!

*Наталія Ненюк,
поетеса, керівник літературно-мистецького
об'єднання «Відродження», учасниця команди
проекту «Живі історії війни»*

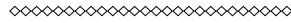
Розділ 1

Українець, ти – сильний!

Дякуємо
кожному захиснику та захисниці України
за можливість творити!

Андрій Апаров

Народився і виріс в смт Іванків нині Вишгородського району на Київщині. За освітою – юрист. Нині військовий капелан у в/ч А1155, а до повномасштабного вторгнення рф в Україну працював професором кафедри права та методики викладання правознавства Сумського ДПУ імені А. С. Макаренка, доктор юридичних наук, професор.

Поезія раніше була його заняттям для душі, а заодно – для образного вираження свого бачення життя. Нині, змальовуючи окремі фрагменти котрого поетичними словами, намагається допомогти кожному їх читачеві якнайглибше, якнайповніше увібрати в своє серце суть трагізму історичної ситуації українського сьогодення. Та зміцнити непохитну віру в нашу перемогу над рашистським агресором.

І душі їх вже зацвіли калиною

І душі їх вже зацвіли калиною,
Полинули до Господа росою у полях:
Сини і доньки наші окропили кров'ю мир над Україною
І віддали життя за неї у боях.

А скільки їх було, всемілостивий Боже,
Цих вогників добра, які відомі лиш Тобі?
Бо воювали, лікували і молились тоже,
Однак не підкорились сатані й пільмі!

Живі шукатимуть могили всіх спочилих,
В церквах молитва України зазвучить,
Вони боролись, мріяли, любили
І нас навчили в праведності жить.

Мамусю, мамо, хочу я додому!..

Мамусю, мамо, хочу я додому!..
Сьогодні бій останній свій у полі я прийняв
І не потрапив я до мордора полону:
Господь мене на крилах янголів на небеса забрав.

Мамусю, мамо, хочу я додому,
Хоч тілом хочу в землю прабатьків лягти,
Я вже не відчуваю ні туги, ні втоми,
І побратими моє тіло мають в полі віднайти...

Мамусю, мамо, хочу я додому!
А ти не плач, що так судилось нам,
Господь всемілостивий всім й у всьому
Зберіг для нас державу й віри храм.

Мамусю, мамо, помолись за мене!
Дощем до тебе восени прийду,
Зимою – снігом, а весною – всім зеленим,
А літом променем Господнім обійму.

Випробування ці достойно пронесем!..

У піжмурки ми з татом весело так грались,
Неначе лютий був тоді... Чи вже весна?..
А потім у підвалі з мамою ховались
І тато нам казав: «То небезпечна гра...

Не бійтеся цих вибухів, мої рідненькі,
Ми переможемо, це тимчасово все!..
Ми зараз всі такі налякані й маленькі,
Але випробування ці достойно пронесем!..»

...Ми гралися у схованки і разом всі молились,
І холодно було, і лячно: я тремтів.
І голодно було, і ми не мились,
Та раптом в дім снаряд нам прилетів....

«Татусю, що за світло біле,
Чому я можу в небесах літати?..»
Татусь лиш посміхнувсь, притиснув сильно й мовив:
«Маму треба зачекати...»